

Poselství 2011
téma činnost

5

Mezinárodní tábor
Train for Change

89

Einsteinova tajemná ulice
kvíz

18

Náramky přátelství
námět na rukodělnou činnost

20

Hlavouni na Loužku

Když k vám na letní tábor dorazí hlavní hygienik České republiky a současně náměstek ministra zdravotnictví, MUDr. Michael Vít, tak se vám trochu roztřesou kolena. Ne z těch vysokých státních pozic, které čtete na vizitce, ale z obavy, aby vše na táboře probíhalo bez problémů. Pan náměstek přijel na letní tábor 8. pionýrské skupiny Příbram na Loužek na Orlické přehradě ve středu 28. července kolem desáté hodiny s ředitelem Odboru ochrany veřejného zdraví Ministerstva zdravotnictví Jaromírem Hrubým, s předsedou ČRDMD Alešem Sedláčkem, několika novináři a štábem České televize. Všichni společně si velmi důkladně prohlédli celý tábor, klubovny, stany, kuchyni, suché záchody a umývárnu. Nahlíželi do skladů, lednic, polic a skříněk. Dětem i dospělým zkontrolovali úklid ve stanech. Pak se vrhli na kontrolu táborové dokumentace, nad jejíž kvalitou zajásali. Zejména ocenili dobrý zdravotní deník. Po celou dobu prohlídky tábora jsme s panem náměstkem diskutovali o detailech novelizace vyhlášky Ministerstva zdravotnictví pro pořádání zotavovacích akcí a vysvětlovali si sporná místa. Potěšitelné je například, že v novele vyhlášky se již nehovoří o zvýšení výměry plochy pro pobyt dítěte ve stanu. Závěr kontroly hlavního hygienika byl ve znamení kávy, čaje a koblih. Při diskuzi nad vynikajícím pečivem pak pan Vít pokukoval po kvalitě přípravy oběda – naklepávaly se řízky. S kuchařkami se pak vyfotografoval. Před ukončením návštěvy pan hlavní hygienik konstatoval, že tento tábor je naprosto v souladu s vyhláškou pro zotavovací akce a že pro jeho další fungování není potřeba nic měnit. (Jen nedávejte práci prostředky do skladu potravin – jediná připomínka z návštěvy!!!) Protože jsem sám navštívil několik desítek pionýrských táborů, myslím si, že téměř všechny naše tábory jsou pro novelu vyhlášky o zotavovacích akcích naprosto vyhovující.

Petr Halada
Foto: Jiří Majer

Zkouška kostýmů k celotáborové hře

Michael Vít, Jaromír Hrubý a Aleš Sedláček

„Kde tu máte kadibudky?“

„Jeden nebo dva řízečky?“

Michael Vít chválí kuchařky

Kontrola úklidu v přímém přenosu

S chutí do toho...

Prázdniny jsou bohužel pryč, ale jestli tento ročník Mozaiky Pionýra uteče stejně jako ten minulý, můžeme se už těšit na ty příští. Jak se letošní léto a především tábory vydařily, se dočtete v tomto a jistě i dalších číslech. Stejně jako v minulém ročníku tentokrát nečekejte mnoho revolučních změn, zatím se zdá, že jich není třeba. Nicméně to neznamená, že bude úplně vše při starém.

Máme pro vás přichystaný úplně nový seriál, který možná některé čtenáře překvapí, někteří si třeba budou myslet, že do Mozaiky vůbec nepatří, jiní zas naopak, dejte nám vědět.

Se změnami se setkáte i v již zaběhlých rubrikách, například seriál Nesmrtelné oddíly je pro tento ročník pojat odlišně a je více zaměřen na konkrétní kolektivy a jejich činnost.

Na stránkách Mozaiky můžete také v nadcházejících měsících očekávat další informace o významných akcích, jež jsou před námi – o Výročním zasedání Pionýra (listopad 2010) a Poselství 2011 (březen 2011).

Věřím, že i v tomto ročníku si v Mozaice všichni najdete něco, kvůli čemu bude stát za to ji číst a třeba se i těšit na další vydání.

Tak ať nám ten start nového roku všem vyjde!

Jakub

Horké novinky

Přestaly vám v poslední době přicházet e-mailové Horké novinky? Nebo je ještě vůbec nedostáváte, ale chcete je? Pak nám sdělte svou aktuální e-mailovou adresu na pionyr@pionyr.cz.

Kalendárium 2010 – 2011

nabídkový plán akcí a soutěží

1. – 3. 10.	Branná hra Mise 2010	Mladá Boleslav	Pionýr, 1. PTS Táborník
27. 11.	Výroční zasedání Pionýra	Praha	Pionýr
4. – 6. 2.	Ledová Praha	Praha	Pionýr, Nadace Dětem 3. tisíciletí
25. – 27. 3.	Poselství 2011	Mladá Boleslav	Pionýr
11. 5.	Český den proti rakovině	celá ČR	Liga proti rakovině Praha

Nabídka vzdělávacích akcí PVC (výběr)

Hlavní vedoucí dětských táborů			
17. – 19. 9.	Bělčice u Kaliště	PVC kraje Vysočina	
12. – 14. 11.	Rajnochovice	Zlínské PVC	
Vedoucí dětského kolektivu, instruktor			
10. – 12. 9., 17. – 19. 9.	České Budějovice, Tábor	Jihočeské PVC	
Zdravotník zotavovací akce			
2. – 11. 10.	České Budějovice	Jihočeské PVC	
Z dalších nabídek:			
18. – 20. 9.	Školení týmové spolupráce	TZ Bokouš	Královéhradecké PVC
5. – 7. 11.	Mimořádné situace	České Budějovice	Jihočeské PVC

Obsah čísla 1

- 1 Mezinárodní tábor Train for Change
- 2 Kontrola na pionýrském táboře Loužek
- 4 Informace z jednání orgánů Pionýra a z ČRDM
- 5 Poselství 2011 – téma činnost
- 6 35. ročník Cesty odhodlání
- 7 Pomůžeme Shide a Kate – výzva
- 8,9 Mezinárodní tábor Train for Change
- 10,11 Tržiště nápadů a zkušeností; Robin a Páťa
- 12,13 Sami o sobě – zprávy ze sdružení
- 12,13 Tržiště nápadů a zkušeností; Robin a Páťa
- 14 Táborový koutek
- 15 Aktuality projektu Klíčení
- 16 Nedejte se zaskočit
- 17 Kolik stojí práce pro oddíl a skupinu? – „nesmrtelné“ oddíly II/1
- 18 Einsteinova tajemná ulice – kvíz
- 19 Kaleidoskop
- 20 Náramky přátelství – námět na rukodělnou činnost

foto na titulu: Pavel Cízner

Mozaika Pionýra – vydává Pionýr pro svou vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 8. 8. 2010.

Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101;

e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o sdružení Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů doc nebo rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk 300 dpi. **Odpovědný redaktor:** Jakub Kořínek (Jakub). **Redakční rada:** Mgr. Martin Bělohávek (Martin), Mgr. Karel Krtilka (Krték), Miroslav Jalovecký (Mírek), Jiří Let (Letík), Ing. Lee Louda (Lee), Vlastislav Toman (Hadži). **Ilustrace:** Jiří Filípek. **Grafická úprava:** pixelia.cz. **Tisk:** BOFTISK Nymburk. **Distribuce:** Postservis. V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

Výkoňák na rybách

To by si mohl někdo pomyslet při čtení formací o červnovém (18. – 19. 6.) jednání VV ČR, které se odehrálo v Popovicích na táborové základně Kapr (63. PS Sosna). Probíhalo už od pátečního večera a poté do sobotního odpoledne, na programu byla témata tradiční, jako informace z jednání uvnitř i vně sdružení, ekonomika, stav projektů, i vyplývající z aktuální situace, jako příprava mezinárodního tábora, výstupy z práce CAF týmu, množství běžných účtů vedených

u České spořitelny a.s. na IČ Pionýra, výroba vzorků Koshulky, stav příprav Poselství 2011, aktuality z projektu Klíčení a podobně. Významným, i když neveselým tématem byly informace o stavu LKOP, především z hlediska hospodaření, proto bylo rozhodnuto o pozastavení dotací LKOP do doby, než bude mít kompletně vyřešenou personální, hospodářskou a administrativní problematiku. Na zářijové ČRP toto téma jistě také zazní, takže v příštím čísle

se dají očekávat informace o dalším vývoji i o mnoha dalších otázkách, jimiž se bude ČRP zabývat.

Jakub

Výroční zasedání Pionýra

S koncem léta se opět o kousek přiblížilo VII. výroční zasedání Pionýra. Jedná se o nejvyšší rozhodující orgán ve sdružení Pionýr, který se schází zpravidla jedenkrát za 3 roky a na jeho jednání je možné změnit základní dokumenty Pionýra, probíhá volba do vrcholových funkcí, vyhodnocuje se uplynulé období a plánuje období následující. Každá pionýrská skupina má možnost mít na výročním zasedání alespoň jednoho delegáta. A je právě na pionýrských

skupinách, ale i krajských organizacích či jednotlivých pionýrech, aby své dlouhodobé připomínky k fungování Pionýra, návrhy na změny či nominace do funkcí směřovali právě sem. Termín pro podání návrhů na změny v základních dokumentech sice již proběhl, nicméně o návrzích je stále možné jednat a podávat protinávrhy. Pokud tedy máte na pionýrské skupině nějaké téma (mimo základních dokumentů), které byste chtěli zdvihnout, případně pokud rozmyšlíte

nějakou nominaci do funkcí v Pionýru, je právě teď ten nejvyšší čas. Sledujte také bedlivě Horké novinky a servis Pionýra, kde vám během září poskytneme informace o navržených změnách v základních dokumentech a další informace o blížícím se zasedání.

Jiří Let

předseda Obsahové komise pro přípravu VII. VZ Pionýra

PIONÝR

Kecejme do toho Strukturovaný dialog mládeže

Projekt Kecejme do toho vytváří v České republice prostor, kde mladí lidé mohou vyjadřovat své názory na věci, které se jich přímo týkají. Podporuje tak především demokratické principy, rovnoprávný dialog a aktivní diskusi mladých s dospělými. Cílem projektu je podpořit participaci mladých lidí, tedy jejich spoluúčast na veřejném životě.

V rámci projektu mohou účastníci diskutovat na internetových stránkách www.kecejmedotoho.cz, přinášet svá témata a hlasovat o těch, která je zajímají. Zapojit se mohou i na Facebooku nebo Twitteru. Mohou si tak vyzkoušet, co to znamená být aktivním občanem a pokusit se změnit věci, které se jim nelíbí. Projekt zahajujeme například tématy: školné na vysokých školách, státní maturity, právo volit od 16 let, legalizace marihuany aj.

Další témata mohou iniciovat sami účastníci diskusí na internetových stránkách. Výstupy projektu budou průběžně monitorovány a názory mladých lidí budou předloženy dotčeným státním institucím.

Projekt se obecně snaží uvést do praxe tzv. strukturovaný dialog s mládeží jako metodu, kterou se Evropská unie nově snaží prosazovat do procesů spolurozhodování v členských státech. Kromě možnosti zapojit se do diskuse na internetových stránkách projektu budou po celé republice pořádány diskuse a workshopy k různým tématům. Cílem je získat co nejrozmanitější spektrum názorů reprezentující stanoviska mladých lidí v České republice.

V rámci projektu se také 9. září 2010 v Praze uskuteční **Kecejme do toho Open air**.

V parku Parukářka v Praze 3 bude

KECEJME
DO TOHO

od 15 do 21 hodin připraven zajímavý program. Kromě koncertů hudebních kapel různých žánrů tam bude prostor pro diskusi a návštěvníky čeká řada zábavných aktivit, jako např. frisbee, výtvarná dílna na téma dialog, žonglování, bubnování, footbag freestyle a další.

Partnery projektu jsou Národní parlament dětí a mládeže ČR, Rada mládeže Slovenska a Mladý parlament města Humenné.

Jan Husák
projektový manažer

Projekt Kecejme do toho byl finančně podpořen z evropského programu Mládež v akci, z Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ČR a Zastoupení Evropské komise v České republice.

Návštěva Evropského parlamentu

Na pozvání poslance Evropského parlamentu pana MUDr. Jiřího Maštálky připravujeme návštěvu pro cca 40 osob. Exkurze se uskuteční ve dnech

19. – 20. října 2010 v prostorách Evropského parlamentu ve Štrasburku, následovat bude okružní jízda a prohlídka města. Účastníci musí být starší

15 let. Doprava autobusem (Praha – Štrasburk a zpět) i ubytování bude hrazeno. Prosím zájemce o nahlášení na adresu: irena@pionyr.cz.

Poselství 2011 – činnost

Téma Činnost je jakýmsi výchozím bodem pro ostatní „palčivá“ témata, jimiž se v rámci Poselství budeme blíže zabývat.

Pionýr je sdružením pracujícím s dětmi a mládeží a zásadní je tedy otázka, zda poskytujeme dětem to, co je pro ně dostatečně atraktivní a aktuální s ohledem na dnešní dobu a zda všechny věkové kategorie si, jak se říká, přijdou na své. Je náplň různých akcí či oddílových schůzek právě tím, po čem děti touží a co jinde nenajdou? Vystačí Pionýr s tím, co dělá, i v budoucnu?

A jak definovat právě to, co nabízíme? Zná někdo jednoduchou a výstižnou odpověď na tuto otázku?

Pracujeme s dětmi po celý rok, provozujeme oddíly, pořádáme letní i zimní tábory, soutěže, akce na krajské i republikové úrovni, v posledních několika letech máme také možnost účastnit se akcí mezinárodních, podílíme se na charitativní činnosti apod. Pionýr sice dítě asi nenaučí hrát na hudební nástroj či zacházet skvěle s fotbalovým míčem, jako kdyby navštěvovalo úzce specializované kroužky, může mu však bezesporu dát něco jiného. Ale co to je? Umíme to pojmenovat? A poskytneme to dětem záměrně, nebo vlastně jen náhodou a jen někdy?

Pionýr si svým programem v podstatě bere za úkol vychovávat z dítěte slušného člověka uznávajícího základní lidské hodnoty. Naším cílem by proto nemělo být jen zabavit dítě ve volném čase, aby se někde venku nepoflakovalo a nestal se z něj kriminální živel :-), ale především jej vést k tomu, aby automaticky dodržovalo tzv. sedm P – tedy Ideály Pionýra, které z těchto základních hodnot vycházejí. Divadelní či sportovní kroužek v dítěti rozvíjí jeho talent a poskytuje mu zábavu, dítě zde může nalézt také spoustu kamarádů. Ovšem tato činnost je zaměřena pouze jednostranně a to, že z malé Aničky či malého Pepička vyrostou výborní sportovci či velcí umělci, z nich ještě samo o sobě dobrého člověka nedělá. A proto se i my snažíme podílet se na jejich rozvoji a výchově. Ale stačí

nám vychovat slušného člověka? Je to málo, nebo naopak dost?

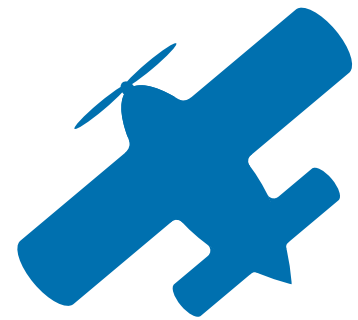
Jaké další výchovné cíle prosazujeme? Zamysleme se však nad tím, zda naší prioritou je dítě něco naučit, k něčemu jej vést, nebo zda činnost, které se například dnes budete na oddílové schůzce věnovat, je zvolena pouze proto, že děti baví. Zkusme se někdy pozastavit nad výchovnými cíli naší práce, pojmenujme je a řekněme si, zda je skutečně plníme a jakým způsobem to děláme.

Většina pionýrských skupin se v poslední době potýká s problémem úbytku dětí. Proč tomu tak je a jak to řešit? Tento problém také bezesporu úzce souvisí s tím, zda je naše činnost pro děti (ale i pro vedoucí a mladé instruktory) aktuální a zajímavá. Děti dnes hledají stále atraktivnější, akčnější a modernější aktivity. Mnoho z nich navíc ani nechce být celoročně či dokonce několik let členem nějakého oddílu, setkávají se neustále s těmi samými tvářemi.

Jaký vliv na tento jejich postoj má výchova? Je to tím, že dnes mají děti

více volnosti, rodiče se jim méně věnují a zaplatí jim jakýkoliv kroužek či jednorázovou aktivitu, jen aby je zabavili? A nemá tedy smysl začít v rámci skupiny pracovat i s rodiči? Má například smysl je vtažovat do děje na pionýrské skupině? A jakou formou je můžeme zapojit? Uspořádat pro začátek víkendovou akci, které by se účastnila celá rodina? Možná někdo z vás má takovou zkušenost, možná někdo takové akce pořádá pravidelně. Pomáhá to? Mělo by se to stát běžnou součástí pionýrských aktivit? Některé skupiny se s problémem úbytku dětí nedokážou samy poprat, a proto buď zanikají, anebo se ve své činnosti omezují už jen na pořádání letních táborů. I když v této jediné aktivitě mohou být velmi dobré a dokážou uspořádat tábor vysoce kvalitní,

POSELSTVÍ 2011 PIONÝR

stačí to? Nebo je naopak pravdou, že není důvod si „dělat zbytečné násilí“ s udržováním celoroční činnosti, když pro to zkrátka nejsou příznivé podmínky? Je u vás na pionýrské skupině letní tábor vyvrcholením celoroční činnosti, nebo prakticky jedinou aktivitou?

Sekce Činnost, jak jsme v článku nastínili, se tedy na Poselství 2011 bude točit okolo několika zásadních otázek naší práce. Zkusme si sami pro sebe či na vaší pionýrské skupině odpovědět na to, zda to, co děláte, děti zajímá.

V rámci Poselství je třeba hledat cesty, jak činnost našeho sdružení učinit dostatečně atraktivní, vnést inovaci do mnohých celorepublikových akcí a rozhodnout, zda vůbec mají takové akce jako Pionýrský Sedmikvítek nebo Pionýrská stezka ještě stále smysl. Měli bychom se postarat o to, aby měl Pionýr co nabídnout, a to nejen dnes, ale i v budoucnosti. A pak je tu ještě ta palčivá otázka výchovných cílů: Jaké má Pionýr výchovné cíle? A je to málo, nebo mnoho?

Přivítáme nejen vaše osobní zamyšlení a diskusi na vašich pionýrských skupinách, ale zveme vás i k diskusi na webových stránkách Poselství 2011 (poselstvi.pionyr.cz). Těšíme se na vaše reakce!

Tamara, Simona a Vaša – PS Obránců míru Kopřivnice

Ilustrační foto: archiv Pionýra

Jubilejní 35. ročník „Cesty odhodlání“

To to letí! Již potřicáté páté se sjeli ve dnech 11. – 13. června 2010 vyznavači a příznivci branné hry „Cesta odhodlání“, tentokrát do Semil. Celkem se zúčastnilo 26 soutěžních kolektivů z celé České republiky, z řad pionýrů a ochránců přírody, takže s organizátory a ostatním doprovodem se celkový počet účastníků pohyboval kolem 200, což bylo v tomto prostoru skutečně optimální.

Cesta vedla i přes slánění skal

Za povšimnutí stojí, že znovu více než polovina soutěžících startovala v nejstarší kategorii juniorů, dospělých a seniorů, což ukazuje sice na velkou absenci akcí pro tuto věkovou kategorii, ale nicméně přináší problém zakladatelům BHCO z hlediska původního určení hry, které bylo pro dětské kolektivy, jejichž počet se oproti minulosti výrazně snížil. Rovněž nás mrzí, že některé přihlášené subjekty přijely s menším počtem soutěžních kolektivů, než bylo přihlášeno, a my jsme na druhou stranu museli některé zájemce odmítnout, což je škoda. Příroda se ke hře tentokrát zachovala velmi vstřícně, protože čtrnáctidenní období těsně před soutěží plné bouří, průtrží a přivalových dešťů změnilo podmínky na trase do takové míry, že pořadatel vážně uvažoval o zrušení soutěže a jejím přeložení na jiný termín. Naštěstí posledních 5 dnů ukázala příroda vstřícnou tvář, takže 35. ročník BHCO mohl proběhnout, naopak většina páteční i sobotní trasy se nesla ve velkém vedru, které společně s těžkým terénem, často se měnícím značným převýšením trasy (v průběhu soutěže byl rozdíl mezi nejnižším a nejvyšším bodem trasy více než 400m) a nesenou zátěží po celou dobu soutěže, kladlo na všechny soutěžící nebyvalé fyzické nároky a znamenaly pro řadu kolektivů hrábnout si až na dno psychických i fyzických sil. Byla smůla, že bouře a průtrže mračen v úplném závěru soutěže, kdy byla většina soutěžících kolektivů ve skalním městě kolem Kalichu, přinutila pořadatele, s ohledem na bezpečnost soutěžících, některé závěrečné disciplíny vypustit. Nicméně i tak šest soutěžních kolektivů soutěž nedokončilo z vlastního rozhodnutí v původně stanoveném rozsahu.

Je dobře, že každý pořadatel přinese do hry několik nových významných a zajímavých prvků. Letos to byl ranní, pobívakový, přímý přechod vodního toku, přebrodění Jizery v prostoru Spálova nad Železným Brodem (nejstarší kategorie) a okamžitě následující více než strmý, přímý, azimutový výstup od řeky na nejbližší hřebec. Hra probíhala na „čáře“ **Semily – Železný brod – Malá skála – Turnov** a byla zasazena do nádherného prostředí CHKO „Český ráj“ v oblasti Maloskalska s řekou Jizerou a takovými známými dominantami, jakými jsou vrchol Kozákova, Suché skály, skalní město kolem Kalichu, skalní hrady Vranov a Zbirohy, zámek Pantheon, skalní útvar Myší skála apod. Svým zaměřením probíhal letošní ročník podle námětu vojenské operace „**Maloskalská hradba**“ a soutěžní kolektivy byly v pozicích cvičících rot aktivních záloh. **Motivací a význam tohoto ročníku zvýraznila i grantová finanční záštita ministra obrany.**

Ani Jizera nesměla být překážkou

Náročnost trasy, kterou soutěžící kolektivy zdolaly, podtrhla i celková délka, která byla v optimální rovině **28 km** u nejmladší kategorie, **34 km** u kategorie starších a **37 km** u kategorie nejstarších. I tentokrát zdolal každý soutěžní kolektiv trasu různě dlouhou v závislosti na zvolené strategii postupu vymezeným prostorem. Počet kontrolních stanovišť (bylo jich **25**) byl dostatečný k tomu, aby prověřil nejenom psychické, fyzické, ale i odborné schopnosti soutěžících kolektivů. Pro představivost případných zájemců o soutěž i našich čtenářů námátkou uvádíme: kontrola vybavenosti – KPZ, střelba ze vzduchovky, zeměpis „Českého ráje“, noční plížení „minovým“ polem, hra pexesa s výzbrojí a technikou Armády České republiky, botanika, jízdní řády na čas, noční světelná signalizace v časovém

limitu, bivak u Jizery, přechod Jizery, odhad výšky podchodu pod železniční tratí, azimutový výstup na hřebec, hod granátem na cíl, 2x šifry, rozhledny Čech, signalizace pažemi, zoologie, orientace a práce s mapou, slánění skalního útvaru, hod šipkami, zdravotněprvní pomoc, puzzle České republiky na čas, náčrt terénu a odhad vzdálenosti, uzly, turistické značky a zákras do mapy. Vidíte, že toho nebylo málo, co musely „roty“ zvládnout.

I přes některé chyby soutěžících kolektivů na páteční trase nedošlo letos k žádné hledačce, všechny „roty“ se samy vrátily do správného směru a ukončily hru na sklonku soboty a stihly i podešťové posezení u ohně. „Rodina“ účastníků hry zaznamenala další nové přírůstky, z našeho sdružení PS Rozmarýn Most a z dalších subjektů MOP Červená Voda a kolektiv ze Smržovky. Ani letos si nováček neodvezl hned napoprvé palmu vítězství. Autorem trasy a náplně stanovišť byla parta zakladatelů BHCO a pionýrských pracovníků PS MOV „STŘELKA“ z Kostelce nad Labem v čele s mojím maličkosť.

A kdo si odnesl „palmy vítězství“ včetně putovních pohárů BHCO?

V kategorii „M“ (mladší): „**Rychlá rota**“ z PS „**Dravci**“ Ústí nad Labem.

V kategorii „S“ (starší): „**Měchomršti**“ z PS „**Výři**“ Stráž pod Ralskem.

V kategorii „D“ (junioři, dospělí a senioři): „**Buřt, dynamit a spol.**“ z MOP Jablonec nad Nisou.

A dál jen to, že pozvánku na další, 36. ročník, vám na termín 10. – 12. 6. 2011 pošle: 1. PTS Táborník Mladá Boleslav, další ročníky jsou zatím volné.

Takže ahoj na „Bojovce“ 2011.

*Ing. Jirka Vostřel („Generál“)
trvalý garant BHCO za zakladatele
a účastník 26 ročníků BHCO*

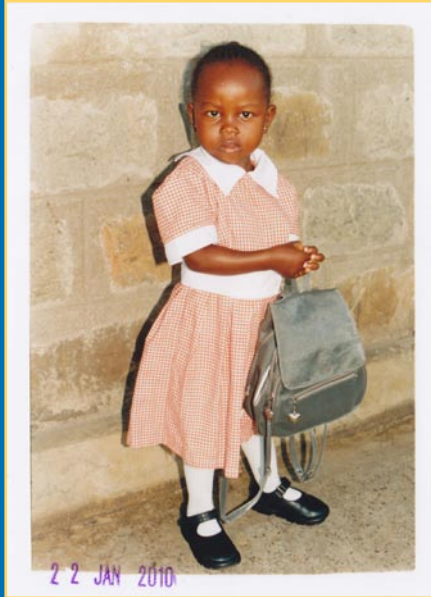
Jedno z převýšení trasy

Pomôžme Shide a Kate

Po zbierke Okuliare pre Afriku, vyhlasuje Detská organizácia Fénix ďalšiu s názvom **Pomôžme Shide a Kate**.

Zbierka poputuje v rámci Afriky opäť do rovnakého štátu – do Kene, konkrétne do dedinky Tabaka pri meste Kisumu.

Tentokrát však bude naša – Vaša pomoc určená pre jednu konkrétnu osobu – Shidu Nyanchama Mose.

Kto je Shida?

Shida je mladá africká žena, narodená 4. februára 1988. Má jedného mladšieho a jedného staršieho brata, jej mama zomrela, keď mala Shida 2 roky, takže celú prácu dospeléj ženy zabezpečovala ona od útleho veku.

Základné vzdelanie dokončila v roku 2000, no potom bolo pre ňu veľmi ťažké pokračovať v štúdiu, nakoľko jej vážne ochorel otec.

Vo svojom liste Shida píše „Boh vypočul moje modlitby a jedného dňa, keď som okopávala záhradu za mnou prišli dve dievčatá zo strednej školy“. Tieto jej niesli odkaz od riaditeľky, že Shida môže na ich škole pokračovať v štúdiu. Shida bola „šťastná ako anjel“, no zároveň sa bála, keď si predstavila, že:

- ako pôjde do školy bez otцovej finančnej účasti
- ako pôjde do školy bez uniformy a topánok

Nakoniec tieto veci dostala vďaka miestnej rade, ktorá jej dala trochu peňazí. Shida slúbila sama seba a Bohu (spomína ho vo svojom liste viackrát), že sa bude učiť a školu dokončí.

Tak sa aj stalo a školu dokončila v roku 2005. Nemohla však ísť študovať ďalej, pretože musela spolu s bratmi pracovať na poli.

Shida teraz pracuje ako upratovačka v nemocnici v mestečku Muhoroni. Jej mesačný plat je 20€.

Vedeli ste, že...

- v Keni sú povinné školské uniformy a topánky už od materskej školy a ich cena presahuje takmer polovicu mesačného príjmu, ak niekto z rodičov vôbec pracuje?
- že vláda nijako nepodporuje rodiny s deťmi?
- že základné vzdelanie je bezplatné len 7 rokov?
- že štúdium na strednej škole si málokto môže dovoliť a na college bez sponzorov už vôbec?
- že bez vzdelania aspoň na úrovni college si mladý človek nenájde prácu?
- že štúdium na college (3 roky) stojí aspoň 800€?
- že väčšina ľudí si nemôže za celý svoj život dovoliť kúpiť mäso a žije len na zelenine, ryži, zemiakoch a kukurici?
- že 1 kg jablk stojí 6 €?
- že najobľúbenejšou detskou hračkou je konárik zo stromu, ťahaný na šnúrke?
- že veľa detí zomiera na bežné detské choroby len preto, že rodičia nemajú prostriedky na ich liečbu?

Na čo potrebuje peniaze?

Žije s druhom a malou dcérou Kate (narodenou v r. 2006). Druh a jeho rodina by chceli, aby mala ďalšie deti, ale Shida si ako jedna z mála afrických žien uvedomuje, že nedokáže zabezpečiť jedno dieťa, ktorému by chcela dopriať lepší život, ako mala sama a preto zatiaľ s tým nesúhlasí. Otec malej Kate jej berie celú výplatu a nedovolil jej zo spoločných prostriedkov zakúpiť uniformu a topánky do škôlky len preto, že Kate nie je syn.

Čo Shida slúbila?

Shida vo svojom liste slúbila, že keď doštuduje a začne zarábať viac peňazí, bude chcieť splniť tieto predsavzatia:

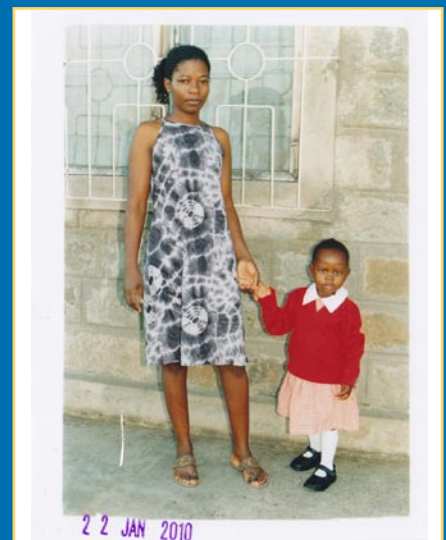

1. Postaví dom pre svojho otca, pretože v dome, v ktorom bývajú, premoká po silných dažďoch celá strecha.
2. Uistí sa, aby si jej bratia urobili nejaké kurzy, pretože základné vzdelanie nestačí alebo, aby si jej bratia dokončili vyššie vzdelanie.
3. Kúpi ďalšiu zem, pretože ½ hektára pôdy pre ich rodinu nestačí.
4. Pomôže akémukoľvek chudobnému, zúfalemu dieťaťu, ktoré sa potrebuje učiť.
5. Bude zlepšovať ich životný štandard.

Ako môžete pomôcť?

Toto je finančná zbierka. Každé euro, každý cent, pomôžu Shide a jej dcérke Kate. Môžete nám poselať priamo na účet Váš dobrovoľný príspevok alebo môžete prostredníctvom nejakej aktivity vyzbierať peniaze, ktoré nám potom pošlete. Napr. napečiete koláčiky, ktoré budete predávať na škole, jarmoku alebo kamarátom. A výťažok z tohto predaja nám pošlete na číslo účtu: 2662080133, kód banky 1100. Variabilný symbol uveďte, prosím: 800 A do správa pre prijímateľa napíšte: Shida

Veľmi sa potešíme aj Vaším pozdravom pre Shidu a Kate, fotografiám zo zbierok zorganizovaných pre ne a pod. Tieto povzbudzujúce slová preložíme do angličtiny a spolu s fotografiami pošleme Shide. Stavte sa, že sa veľmi poteší. ☺

Train for Change...

Jak bylo?

Psalo se 25. července 2010 a z Ostravy, Kopřivnice, Brna, Žďáru nad Sázavou, Nového Malína, Prahy, Domažlic a Horšovského Týna vyjelo vlakem na 70 pionýrů a pionýrek směrem na České Budějovice. Tam se všichni sešli a dále společně vyrazili směrem jižním, do tábořiště v Döbriachu (Rakousko). Zde začínal opravdu pionýrský projekt – mezinárodní tábor Train for Change.

Již v brzkých ranních hodinách začali do tábořiště v Döbriachu přijíždět první účastníci. A že se jednalo o opravdu neobvyklou partičku, se každý mohl přesvědčit chvíli po jejich příjezdu. Postupně se zde totiž usídlili táborníci z celkem 30 zemí z celého světa. A do večera jich bylo na 740. Někteří byli ze zemí pro nás obvyklých, jako je třeba Velká Británie, Německo či Finsko. Nechyběli ani naši blízcí sousedé z dětské organizace Fénix ze Slovenska. Objevili se však i účastníci z mnohem vzdálenějších koutů světa. Na tento seznam se dostaly země jako Chile, Peru, Brazílie, Mexiko, Palestina, Izrael, Bangladéš a mnohé další. Celou skupinu uzavírala nejvzdálenější skupina účastníků z Indonésie z organizace KKSP.

Pionýři dorazili asi okolo osmé hodiny večerní a ihned se vrhli na bleskurychlou stavbu stanů a přípravu tábořiště.

Tanečníci z Bolívie

Dobré i špatné zkušenosti, aneb několik (místy komických) zážitků organizátorů:

- vždy, když stavíte a bouráte tábor, tak přší;
- do Mercedesu Vito se nevejde 9 podsadových stanů a 3 tee-pee;
- i přes mnohá upozornění může účastník spát uprostřed tee-pee a ještě se divit, že na něj přší;
- 5 z 8 účastníků z Belgie potřebuje ošetření v nemocnici;
- pokud nabídnete balíčky na výlet, očekávejte, že jich může být i 550;
- tekuté mýdlo na záchodech se dá dobře používat jako prací prášek a účastník se pak ještě diví, že došlo;
- strava pro vegany se skládá z mnoha produktů, které nelze sehnat v obchodním domě s 24 hodinovou otevírací dobou ve 4 ráno;
- baterie v telefonu obvykle dojde, když si nařídíte budík;
- 7 kuchařek ve věku nad 60 let uvaří 740 obědů (všechna čest);
- je třeba vždy zabalit s sebou víc jak jednu lopatu;
- 20 organizátorů se v pohodě vejde na 15 postelí a ještě zbude několik volných;
- cesta z kempu do štábu by měla obsahovat méně jak 20 schodů;
- vždy se vypořádá minimálně jeden hasicí přístroj, i když nevznikne žádný požár;
- batoh s fotoaparátom neradno nechávat v nezamčené chatce přímo za dveřmi – pořád se v ČR trochu krade;
- i při odletu do Senegalů se dá zaspát v chatce;
- otec letící do Velké Británie může odvézt i cestovní pas dcery, kterou posílá autobusem;
- ze Škody Octavia s rakouskou SPZ lze odcizit plastový nárazník;
- do klasického kamionu se vejdu zavazadla pro 740 osob a ještě zbude místo;
- je třeba si připravit odpověď na dotaz, jestli v ČR jsou stejní mravenci jako v Německu;
- muslim ochutná i vepřové v případě, že se jedná o národní specialitu.

TRAIN FOR CHANGE

Die Kinderfreunde

PIONÝR

Celý tábor byl rozdělen do osmi tzv. vesniček, kdy v každé bydleli účastníci z přibližně šesti států. První den příjezdu byl pro všechny nesmírně náročný. Každý měl za sebou několikahodinové cestování, někteří dokonce několika-denní. Druhý den se však již všichni probouzeli do slunečného rána a začali se seznamovat se svými spolubydlícími, s tábořištěm a s okolím kempu... začal Train for Change.

Oficiální zahájení pak proběhlo večer v prostoru hlavního pódia. V každé vesnici přes den děti pomalovaly připravené kartonové vagóny a s nimi pak společně vyrazily do centra. Zde jednotlivé woodcraftery, falkeny, fénixe či pionýrské skupiny z pódia organizátoři přivítali prvním společným zazpíváním „camp songu“ (táborové písničky) a následným ohňostrojem byl Train for Change oficiálně zahájen.

V následujících dnech se střídaly dny s centrálně organizovaným programem ve workshopech a s programem, který si připravovaly jednotlivé vesničky a oddíly samy. Celkem během Train for Change proběhlo více než 100 workshopů, do jejichž příprav se zapojili účastníci snad ze všech zastoupených

Program probíhal i ve vlaku

Workshop na louce

států. Během dnů, kdy si vesničky připravovaly program samy, se převážně chodilo na výlety, k vodě nebo si zahrát fotbal.

Celý program byl propojen motivačním příběhem, kterým provázely postavy Ludvík a Alexandra (Jakub Trnčák a Tamara Kunčarová z pionýrské skupiny Kopřivnice). Ti, jakožto objevitelé, spolu s účastníky hledali speciální místo, kde by se všechny dětské představy účastníků mohly stát skutečností. Tím bylo právě tábořiště v Jedovnicích, takže první týden se s účastníky připravovali na cestu a druhý týden se snažili si splnit své sny.

Poslední červencový den pak nastal okamžik, který dal projektu jméno a který byl v případě tohoto mezinárodního tábora opravdu nevšední. Všichni účastníci opustili tábořiště v Döbriachu, aby se společně speciálním vlakem přesunuli do České republiky, do kempu v Jedovnicích u Brna. Train for Change (název tábora, ale i speciálního vlaku) nebyl obyčejným vlakem. Krom klasických osobních vagonů byly připojeny i workshopové vagony, ve kterých se odehrával program během dlouhé cesty. Vlak urazil vzdálenost více jak 400 km a celá cesta včetně přesunu autobusy nakonec trvala přibližně 10 hodin.

V Jedovnicích čekalo na účastníky netradiční tábořiště, které jsme se pokusili pojmut takovým „pionýrským“ způsobem. Namísto unifikovaných stanů v Döbriachu na ně čekal výběr z chatek, podsadových stanů, igloo stanů, historických (středověkých) stanů a především indiánských tee-pee. Obzvláště v případě tee-pee to byl pro mnohé nevšední zážitek, i když místy trvalo dlouho obyvatelům vysvětlit, že i přes to, že je „cool“ spát uprostřed a koukat na hvězdy, tak že by to neměli dělat, aby

nezmokli (tee-pee byla bez ohnišť). V Jedovnicích za celkem příznivého počasí pokračoval program obdobně jako v Rakousku. V úterý pak téměř celý tábor vyrazil na výlety po Moravském krasu. Celkem 550 z 740 účastníků navštívilo Macochu, Punkevní jeskyně či další jeskynní komplexy, někteří vyrazili také na výlet do Brna.

Nakonec dva týdny utekly jako voda a všech 740 účastníků se postupně začalo připravovat na cestu domů. V pátek 6. srpna 2010 ve 14 hodin již po tábořišti běhali pouze čeští dobrovolníci, kteří balili stany. Byly to náročné dva týdny, jak pro účastníky, tak pro organizátory na obou stranách, nicméně Train for Change se díky přispění všech stal projektem, na který budou všichni dlouho rádi vzpomínat.

Jiří Let

Foto: Pavel Cízner, Martin Mensing-Braun, David Urban, Tom Ruthinguis

Trocha poděkování...

Train for Change by nikdy neproběhl, nebýt aktivity a podpory od mnoha osob a subjektů. Z pozice organizátorů bych jim chtěl velice poděkovat, i přes možné neshody či organizační nejasnosti. Nakonec se všechny problémy vyřešily a téměř bez ztráty kytičky celá akce proběhla v celkovém klidu. Chtěl bych poděkovat především personálu Autokempu Jedovnice za poskytnutí kvalitního tábořiště, servisu během celé akce, kuchařkám, které zvládly uvařit perfektní stravu, ČAD Blansko za zajištění dostatečného množství autobusů, firmě Skaut Ginko s.r.o. za pronájem stanů, firmě Wechra a Martině Maňákové za zajištění dopravy, malému Slávkovi za naštipání dříví do bufetu, dále pak Středočeské KOP, 14. PS ZS PCV, 32. PS Pláňata, PS Hamry nad Sázavou, PTO Fénix, PTO Vlci, PS Jedovnice a PS Tažní ptáci za zapůjčení materiálů, městské části Brno - Medlánky a městyso Jedovnice za zapůjčení stolů a lavic, Petrovi Kantorovi za zapůjčení a montáž jurty a Pavlovi Radovi za zajištění ozvučení a osvětlení pódia. Nesmírný dík patří také dobrovolníkům z PS Jevišovice, PS Rokycany-Jih, 14. PS ZS PCV, PTO Fénix, PS Sosna, PS Hamry nad Sázavou, PS Tuláci, PS Safír Kdyně, PS Kopřivnice, PS Kostka a PS Kolo Koloveč, jejichž nadšení, organizační schopnosti a neobvyklé nasazení učinilo Train for Change skutečností.

Dále bych chtěl poděkovat Iloně Součkové za perfektní zajištění zdravotní péče ve vícejazyčném prostředí a za její ochotu a skvělý přístup při řešení drobných bolístek i větších zdravotních problémů.

Obrovský dík pak patří Kubovi Trnčákovi a Hance Klimecké kteří se přípravě Train for Change téměř rok věnovali jako dobrovolníci, zajistili program, administrativu, komunikaci a téměř vše pro mezinárodní tábor potřebné. Jejich odhodlání, nasazení a pracovitost zajistily velkou část organizace mezinárodního tábora.

V neposlední řadě bych rád poděkoval blízkým spolupracovníkům během celého projektu, Pavlu Zdráhalovi a Davidu Urbanovi, kteří velkou měrou Train for Change pomohli uskutečnit.

Závěrem bych pak chtěl poděkovat všem, na které jsem v tomto výčtu zapomněl, nicméně jejich přínos nebyl o nic méně důležitý.

Díky všem, dobře se s vámi pracovalo, Train for Change proběhl právě díky vám.

Jiří Let

Startujeme! Ale známe cíl?

Tak jako po létu přijde podzim, tak zase v září začíná náš pionýrský rok. Když jsme to nezvládli už o prázdninách, pak teď je nejvyšší čas určit si, co bychom v něm chtěli dokázat – s družinou, oddílem, skupinou i sami za sebe. Je to docela přirozený požadavek – mít cíl!

Dobry oddílák by tohle neměl dělat sám. Pionýrský kolektiv je přece parta, která táhne za jeden provaz, i když síly a možnosti jednotlivců jsou různé. Různé však jsou i zájmy, znalosti a potřeby dětí a dospěláků, kteří tuhle partu tvoří. Jak na to?

A ještě něco bychom neměli opomenout: Nebýt jen sami pro sebe! Však kolem sebe vidíte, kolik kluků i děvčat žije bezcílně, ze dne na den. Z nudy a někdy možná i z pocitu osamění jsou vtahováni do part, které jim dobrý kamarádký kolektiv nikdy nenahradí. Přitáhnout je můžete jen lákavou šancí, nabídkou hry, soutěže, zábavy, jen ne poučováním nebo vybledlou fotkou ve vývěsní skříňce. Proto jste pionýři!

Tak na start!

Hadži (scifiveta@quick.cz)

Každý svým podílem

O tom, co budou Plameňáci dělat v novém pionýrském roce 2010-11, jsme si povídali už na letním táboře. Jako obvykle toho každý napovídal hodně, děcka i inčové. Co by a jak by a proč by a kdyby třeba a tak nějak... Však to asi znáte. S Míšou, mojí zástupkyní, jsme si pár poznámek udělali, samozřejmě. A koncem srpna jsme svolali tradiční poradou s instruktory. Trochu jsme je zaskočili, když jsem vyhlásil, aby každá družina přišla se svým návrhem, čemu a proč se chce v novém pionýrském roce věnovat. A k tomu pak i náměty a návrhy pro celý oddíl. Inčové to nazvali „Boubínovo zadání“.

Proč ne. Vždyť to zní docela dobře. Líp než „máte za úkol“ nebo tak nějak. Byli jsme s Míšou moc zvědaví, zda si někdo vzpomene, jak se na táboře mluvilo o získání nových členů. Tři „přestárlí“ nám odcházejí na školy mimo naše město. Bylo by tedy dobré (i správné!) mít pár nováčků a možná i nějakého navíc „do rezervy“.

Vyšlo to! Nezapomněli a přišli dokonce s návrhem, že se musíme daleko víc prezentovat na veřejnosti! Aby se už konečně neřikalo: „Pionýr? To ještě existuje?“ Existuje! A my to dokážeme! Souhlasíte?

Oddílák Boubín

Připínáček připomíná

- Prohlédněte vývěsní skříňky a nástěnky, které máte na veřejnosti, a naplňte je aktuálními materiály.
- Začátek pionýrského roku je vhodná doba na setkání a besedy s rodiči dětí, které jsou členy oddílu i s našimi dospělými přáteli a příznivci.
- Co nejdříve uspořádejte nějakou veřejnou akci – soutěže a závody pro děti, abyste lidem připomněli svou existenci a získali nové členy.
- Pokud jste po skončení tábora neprohlédli a řádně neuskładnili táborové vybavení, je nejvyšší čas! Zařídte i potřebné opravy nebo doplnění.
- Uklidte jak klubovnu, tak její okolí! Nezapomeňte i na označení vašeho oddílu. Je to vaše vizitka.

Rozdělené prázdniny?

Zeptá se někdo i pionýrů?

V srpnu proběhla sdělovacími prostředky zpráva o tom, že Evropská komise zvažuje loňský návrh našich cestovek na tzv. klouzavé prázdniny. Tehdy ho naše ministerstvo školství zamítlo, a trvá na tom, zatímco letos se jím zabývá přímo Brusel.

Podle návrhu by se prázdniny mohly rozložit do června až září, děti by pak měly například 14 dní volno, pak 14 dní školu a po ní zase volno atd., čímž by se prodloužila sezóna. Možná by to vyhovovalo i rodičům kvůli hlídání a dovoleným, uvolnilo by to zřejmě i ucpané silnice do turistických a přímořských center, možná by se zvýšila i zaměstnanost v těchto službách a regionech.

Ve zpravodajství byly už citovány názory některých ředitelů našich škol, kteří vesměs myšlenku rozdělených prázdnin hodnotili kladně. Možná to byl záměr. Nevím jen, zda se někdo ptal i představitelů těch sdružení, která pracují s dětmi, tedy i pionýrů. Tak se ptáme sami: Co vy na to, kamarádi? Jak vy vidíte „klouzavé prázdniny“?

VETA

Robin a Páťa – „Boubínovo zadání“

KRESLÍ: J. FILÍPEK – YEER
PIŠE: V. TOMAN – HADŽI

50. výročí vzniku PZK

Šedesátá léta minulého století přinesla do tehdejší Pionýrské organizace Čs. svazu mládeže (PO ČSM) nejednu změnu. Usnesení o rozvíjení činnosti v místě bydliště a na vesnici formou místních pionýrských kolektivů přijala Ústřední rada PO ČSM už zjara roku 1960. Sotvakdo tehdy tušil, že na celých deset let budou vedle pionýrských skupin a oddílů při školách existovat i malé kolektivy, pionýrské zájmové kluby.

První podnět k jejich vzniku přišel z časopisu ABC mladých techniků a přírodovědců, když v jeho zářijovém čísle byla odstartována dlouhodobá hra Volá vesmír. Kosmonautika se tehdy bouřlivě rozvíjela a start prvního člověka do vesmíru byl na dohled! Bude to Američan nebo občan (tehdejšího)

Sovětského svazu? Kdekerý kluk, ale i děvče toužili stát se dobyvateli vesmíru!

Není divu, že hra Volá vesmír zabrala a začaly vznikat první pionýrské raketové posádky (RP), jejichž členové se hrou seznamovali s vesmírem, kosmickou technikou a napodobovali výcvik budoucích kosmonautů. Záhy k nim ABC připojilo další zájmovou oblast – ochranu přírody – a vznikly pionýrské hlídky ochrany přírody (HP). A šanci dostala i děvčata se svými specifickými zájmy v dívčích klubech (DK). Postupně tak vzniklo na šest tisíc zájmových klubů, kterými prošlo více jak 20 000 členů!

Kromě toho se do organizování pionýrských zájmových klubů zapojily i další časopisy. U měsíčníku Pionýr (Větrník) to byly turistické rozvedky (TR), ve čtrnáctideníku Ohníček Robinzonovy družiny

(RD) a v Pionýrských novinách pak Party opravdových kamarádů (POK). Kluby tehdy získaly podporu v rozhlasu a televizi i v řadě regionálních novin a časopisů. K jejich zrušení došlo v roce 1970 se vznikem Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže (PO SSM).

Z tehdejších pionýrů-klubistů jsou už dnes povětšinou senioři. Snad někteří žijí vedle vás, možná to jsou rodiče, prarodiče, příbuzní a známí. Stálo by za to zapátrat a společně se s nimi ohlédnout do časů, kdy bývalá pionýrská organizace hledala cesty a možnosti své přeměny na moderní sdružení pro děti i dospělé.

Hadži

Literatura: Zapomenutá historie – Pionýrské zájmové kluby (1960–1973), Vlastislav Toman
Vydal Pionýr 2005

Útočníci létající i zákeřní

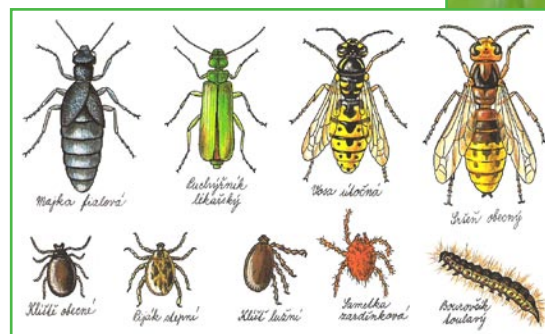
Předpokládám, že málokdo unikne jejich napadení! I když se vyskytují převážně ve volné přírodě, není vyloučeno, že se s nimi setkáte jak v paneláku, tak v chalupě, ba i v restauraci. Jsou to zkrátka – hmyzáci, jak říkám já.

Ani byste nevěřili, kolik je mezi nimi prudce jedovatých útočnicků. Taková **majka fialová** (*Meloe violaceus*) v sobě nosí prudce jedovatý kantharidin, což je jed proslavený už ve starověku a v renesanci v řadě travičských afér! Stejně je na tom i příbuzný **puchýřník lékařský** (*Lytta vesicatoria*) a další **majčini** příbuzní. Když se s těmito brouky setkáte a dotknete se jich (třeba po vás polezou), hned si umyjte jak ruce, tak i dotčenou část těla! Pak je tu velká skupina blanokřídlého hmyzu, ale vám zřejmě do oka padnou ty druhy, které mají žihadlo. Je to tak?

Vedle různých včel, které vám snad představovat nemusím, jsou to vosy! **Vosa útočná** (*Paravespula germanica*) a co teprve **sršeň obecná** (*Vespa crabro*), i když je méně útočná! Jeho nálet přesto vyvolává paniku málem jako při náletu skutečného letadla.

Žihadlo jednotlivé vosy nebo sršně zdravému člověku není nebezpečné, jen bolestné. Avšak alergici se musí chránit, a pokud jsou bodnuti, musí rychle vyhledat lékařskou pomoc! Podstatně menší, ale o to nebezpečnější jsou malí pozemní útočníci, kteří přenášejí vážné choroby! Proti těm jsou vosy slabší. Jde samozřejmě o **klíšťata**, především **klíště obecné** (*Ixodes ricinus*) a jeho příbuzenstvo, jako **piják stepní** (*Dermacentor marginatus*) nebo **klíště lužní** (*Haemaphysalis concinna*). Všechno jsou to přenašeči encefalitidy, tularemie, skvrnivky a dalších chorob.

Abyste měli tyhle zákeřné útočníky pohromadě, přidám ještě dva. A to

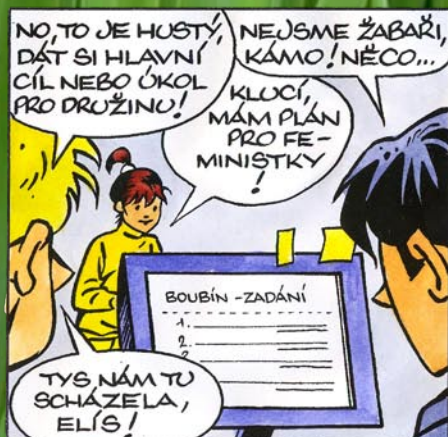

téměř neviditelné **larvy sametky zarděnkové**, které způsobují obtížné vyrážky, a chlupaté **housenky bekyní** a **bourůvčíků** (na obr. **bourůvčík toulavý**). I ty způsobují záněty kůže a spojivek.

Pokud jsem vám těmi útočníky nahnal strach a husí kůži, nebojte se a do přírody vyrazte! Jen teď víte, na koho si máte dávat pozor.

Olda Tramp

Kresby: archiv autora

Brýle pro Afriku

K této sbírce se Pionýr připojil již loni, možná ale málokdo čekal, kolik brýlí se nakonec podaří nasbírat. Scházely se na Ústředí Pionýra ze všech stran a nakonec jich bylo předáno 1742 kusů Oční klinice Lexum. Velmi aktivně se k této iniciativě přihlásila např. Pionýrská skupina Obránců míru Kopřivnice. Nejen, že se všichni členové zavázali, že alespoň jednu či dvojce brýle seženou, navíc na všech svých akcích vyzývali děti i jejich rodiče, aby také pomohli. Přispěli tak značným dílem k „balíku“, který jsme jako Pionýr předávali, navíc se u nich brýle ještě stále scházejí. Díky i všem ostatním, kteří jakoukoli měrou pomohli dobré věci.

celá ČR

Jakub

Divoká Orlice ve Francii

Rokycany - Lanester

čtyři dny výpravy do Lanesteru očima účastníků

Znovu se vám hlásí pionýrský oddíl z francouzského Lanesteru. Třetí den opět začal budíčkem v 7.15 hodin a tradiční francouzskou snídaní. Poté následoval přesun do Passportu, kde se děti rozdělily do skupin a odešly na dopolední aktivity: ruční práce, ping-pong, hraní divadla a malování. V ping-pongu obsadil Štěpán Bartoš krásné druhé místo. Ve 12.00 jsme odešli na společný oběd s francouzskými dětmi a animátory. Následoval návrat do Passportu a zapisování na odpolední aktivity. Jedenáct dětí šlo na tancování, kde nacvičovaly choreografii na středěční vystoupení, další děti se přihlásily na fotbal a na stolní hry. V 16.00 skončily odpolední aktivity a děti společně posvačili. Po svačině jsme městskou hromadnou dopravou jeli na místo našeho ubytování do Loconelu, kde jsme připravovali plakát o České republice na středěční prezentaci a nacvičovali písničku s názvem Stará archa.

V pátek se naše skupina rozdělila na dvě části. Dvanáct dívek odjelo na celý den jezdit na koních, kde získaly základy jízdy, péče o koně a úklidu ve stájích. Druhá skupina odpoledne navštívila sportovní halu, kde měla možnost hrát nejrůznější sporty. Odpoledne šla druhá skupina k pobřeží Atlantského oceánu vyzkoušet jízdu na kajacích.

V sobotu ráno jsme si mohli všichni přispát až do 10.00. Po snídani nás vyzvedl autobus a společně s dětmi z Alžír a Paříže jsme jeli do Carnacu vzdáleného asi 50km. Zde jsme navštívili místní záhadu. Na obrovské ploše se zde nachází několik tisíc obrovských kamenů v přesných řadách a nikdo neví, kde se tam vzaly. Odpoledne jsme jeli do turistického centra Quimper, kde se menší děti vykouply v moři a stavěly si hrady z písku. Větší děti se prošly po promenádě, kde se mohly zajít kouknout do krámků. Cestou domů jsme se zastavili na krásných útesech s výhledem na moře. Večer si děti zahrály společenskou hru Twister.

V neděli nás čekal další výlet, a to do 80km vzdálených Gacill. Zde jsme zhlédli výstavu s tematikou: Oceán, Afrika, Asie a stepní zvířata. Odpoledne jsme navštívili obchod s francouzskou kosmetikou Yves Rocher, kde jsme viděli krátký film o historii této značky.

Karolína Lukešová a Simona Salcmanová

Všechno nejlepší!

- 2. 7. oslavil své 55. narozeniny Miroslav Strouhal z PS velké Němčice (Jihomoravská KOP)
- 11. 7. oslavil své 55. narozeniny MVDr. Václav Brand z PS Tuláci Klatovy (Plzeňská KOP)
- 16. 9. slaví své 40. narozeniny František Kováč, předseda KOP Karlovarského kraje
- 30. 9. slaví své 50. narozeniny Radko Mikulěnka z 14. PS Tábor (Jihočeská KOP)

Gratulujeme a přejeme i do budoucna jen to nejlepší.

Radost z předání putovního poháru pro oddíl Mraveniště

Stavění májek a rej čarodějnic v Hrádku

Za pirátským pokladem na cestu kolem světa

Strašice

Pionýrský oddíl Bobříci se na svém letošním letním táboře v Bujesilech u řeky Berounky vydal za pirátským pokladem a na cestu kolem světa.

Od 10. do 24. 7. 2010 nám počasí neskutečně přálo. Sluníčka bylo hodně a s ním i koupání v Berounce. Každý den jsme navštívili jeden nebo dva státy a k těmto státům se vztahovala vždy nejen hlavní hra, ale dokonce i jídelníček a další doplňky. Navštívili jsme cestou Německo, Francii, Indii, Japonsko, ale i Ameriku, Rusko, nebo různé exotické ostrovy a mnoho dalších míst, která se vyskytují na mapě, ale i místa, která na obyčejné mapě nenajdete. Pro pobavení posádky bylo připraveno lanové centrum, ježdění na koních, historický šerm, kynologický klub se svými psy a spousta dalších doplňkových akcí.

Naší plavby se zúčastnilo cca 30 malých námořníků a 12 „velících důstojníků“. Všechny úkoly etapové hry byly splněny a velký pirátský poklad byl nalezen. V pátek 23. 7. 2010 jsme u slavnostního táborového ohně všechny námořníky odměnili podle jejich zásluh při plavbě a v sobotu ráno jsme se zase museli vrátit zpět do reality a každý malý námořník ke svým maminkám, tatínkům a sourozencům. Tábor se nám vsuktu vyvedl. A to nejen díky krásnému počasí, ale i díky všem organizátorům, všem sponzorům a našim partnerům, uvedu-li alespoň některé, pak jsou to Firma Bonaparte – Martin Trik, Firma Preciosa, Jablonec nad Nisou, Firma Tomáš Král – výroba samolepek, Firma Besip, Rádio Blanič, Český rozhlas Plzeň, Armáda ČR, Vydavatelství Bauermedia Praha, Firma Nexi Beroun, Vydavatelství Egmont Praha a další.

Ale hlavně se nám tábor vyvedl díky dětem a jejich rodičům, bez nich bychom nic takového uskutečnit nikdy nemohli. Díky!

Petra Sládková
hlavní vedoucí LPT Bobříci 2010

Plzeňské krajské setkání pionýrských oddílů

Plzeňský kraj

V polovině června vypuklo stěhování zástupců patnácti oddílů a jednoho volnočasového klubu do Plas. V rekreačním středisku zaplnilo chatičky a přilehlé budovy 170 účastníků a organizátorů. Do povědomí se uložily názvy Střela Plasy, Merlin Třemošná, Hrádek Kamínky, Mraveniště a Lesníček, Starý Plzenec, Jitřenka Kdyně, Dobřany, Domažlice Mír, Čtyřlístek a Ptáčata, Strašice Bobříci, Rokycany Divoká orlice, Klub Avalon. Od 11. do 13. 6. 2010 se totiž konalo Krajské setkání pionýrských oddílů našeho kraje.

Po tři dny se soutěžilo, jedlo i odpočívalo. V sobotu zástupci VV Jan Erhart a Pavel Hubert, řídili klání družstev „Na doraz“. Krásný putovní pohár za celodenní úspěch získala hlídka z oddílu Mraveniště z PS Hrádek. Tato skupina zajistila pro všechny večerní táborák a nedělní závod Stezka.

Váhu organizačních úkolů bezvadně zvládly hospodářka KR Libuška Nejedlá a místopředsedkyně Ivanka Mochurová. V neděli odpoledne před odjezdem autobusů proběhlo vyhodnocení, předání diplomů a pěkných odměn. Potlesk, radost z pohárů, nová přátelství, pocit sounáležitosti, to byl příjemný výsledek našeho snažení.

Vlasta Vasková
Pionýr Hrádek

Krajské setkání pionýrských oddílů Plasy 2010

V termínu 11. – 13. 6. 2010 se uskutečnilo krajské setkání pionýrských oddílů Plasy 2010.

Za naši skupinu se jí zúčastnil oddíl Bobříci. Celé akce se zúčastnilo cca 13 pionýrských skupin z celého Plzeňského kraje. Byla to spousta lidí, kteří chtějí pracovat s dětmi, jsou jejich kamarádi a přátelé a chtějí předávat své zkušenosti, znalosti a dovednosti, a také spousta dětí, které si chtějí hrát, bavit se a poznávat nové kamarády a přátele. V pátek 11. 6. 2010 byl na rozjezd připraven program určený k seznámení a pobavení. Slovo dostali hlavní organizátoři Pavel Hubert a Jan Erhart. Nejprve se jednotlivé skupiny představovaly a potom se všem předvedl volnočasový klub historického šermu z Plzně Avalon se svým vystoupením.

Na sobotní dopoledne měli organizátoři propracovanou hru, která byla rozdělena do několika etap. Každou etapu tvořila jedna soutěž. Odstartovány byly etapy s názvem tajenka, štafeta, kotel, síto a povodeň. Každá z těchto etap byla bodována ve dvou kategoriích. Bodování byli zvláště mladší a starší soutěžící. Body se jim sčítaly a večer došlo k vyhodnocení bojovnosti a snažení všech skupin. Zápolilo se o první tři místa, ale pohár získala vždy jen skupina, která se umístila jako první. Když byly poháry rozdány, tak pokračovala zábava. Večer vyvrcholil diskotékou a táborovým ohněm s opékáním špekáčků. Děšť pak všechny vytrvalce vyhnal do jídelny, kde se ještě zpívalo a hrálo na kytaru.

V neděli dopoledne proběhla ještě ve zkrácené formě soutěž znalostí, dovedností a hbitosti – Stezka.

Tady děti soutěžily ve dvou až tříčlenných hlídkách a ve třech kategoriích. Po vyhodnocení a odměnění i této soutěže došlo k vyhodnocení celé akce.

Každá skupina byla odměněna drobnými dárky a upomínkovými předměty.

Vyhodnotíme-li akci z našeho hlediska, z pozice soutěžícího účastníka, musíme ji hodnotit velice kladně. Moc se nám na akci líbilo, děti si s chutí zasoutěžily a zjistily, že mají ještě stále na čem pracovat. Poznaly spoustu nových kamarádů a unavené, ale spokojené odjížděly domů. Děkujeme organizátorům, ceníme si času, trpělivosti a nervů, jež do všech příprav museli vložit.

Petra Sládková, PS Bílá Cerkev Strašice
Oddíl Bobříci

Harrymu přijeli popřát i Francouzi

První dva prázdninové týdny se táborová základna Švermováček v Mrtníku proměnila v Bradavickou školu, ve které nechyběl kompletní učitelský sbor v čele s Albusem Brumbálem. Na 60 kouzelnických studentů tu mohlo prožívat dobrodružství společně s Hermionou, Ronem a také Harry Potterem.

Letošní celotáborová hra volně vycházela ze sedmidílné kolekce knih J. K. Rowlingové, takže bradavičtí studenti spolu s Harrym zažívali vše podstatné, co se událo od jeho narození až do doby, kdy se stal plnoletým kouzelníkem, dokončil sedmý ročník a zvítězil nad lordem Voldemortem. Během prvního týdne se studenti jednotlivých kolejí zúčastnili výuky teoretických i praktických předmětů. Dozvěděli se něco o historii i současnosti Bradavic, naučili se ovládat číselnou magii, věštít z čajových lístků, číst a zapisovat starodávné runy, poznávat souhvězdí, bylinky i kouzelné tvory a jejich stopy nebo uzlovat. K nejdůležitějším předmětům ovšem patřily kouzelné formule a obrana proti černé magii. Poznatky z nich pak užívali nejen v některých hrách a soutěžích, ale i ve volném čase. Z jednotlivých předmětů pak studenti skládali zkoušky, po jejichž úspěšném absolvování postoupili do vyššího ročníku.

A co by to bylo za Bradavice, kdyby se v nich nehrál famfrpál. Kvůli bezpečnosti sice nezletilí studenti nelétali na košťatech, ale i pozemní verze měla své kouzlo a získala si své nadšené příznivce. Zákeřné potlouky létaly ze všech stran a snažili se alespoň na chvíli ze hry vyřadit střelce, jejichž úkolem bylo trefit se camrálem do zavěšených obručí. Chytači během celého utkání

pečlivě prohledávali hřiště a hledali nepatrnou zlatonku ukrytou v trávě. Právě její objevení několikrát rozhodlo o vítězi celého zápasu.

Čtyři koleje mezi sebou soutěžily také v dalších hrách inspirovaných jednotlivými příběhy. Do Mrzimoru, Zmijozelu, Havraspáru a Nebelvíru studenti přidělil kouzelný mluvčí klobouk, a to tak šikovně, že do posledních chvil nebylo jasné, která kolej zvítězí – tak vyrovnaný boj jsme už léta nezažili. Na začátku studenti museli získat kouzelnické pomůcky přímo v Příčné ulici a vyrobit si vlastní koště, které se museli naučit ovládat. Zahnali zlého trola, uspali trojhlavého psa Chloupka, hledali Kámen mudrců, popasovali se s Vrbou mlátičkou, získali zub Baziliška, který utekl z Tajemné komnaty, pomohli skřítkovi Dobbymu s ponožkami, bránili školní pozemky před mozkomory i smrtijedy, naučili se přelstít Ďasovce, Karkulinku, Hypogryfa i Bubáka, hledali zlaté dračí vejce, procházeli bludišti, aby se dostali k Ohnivému poháru, pracovali s Pobertovým plánkem a pomáhali všemožně Harrymu, Ronovi a Hermioně v jejich nelehkém boji proti zlu – například tím, že poslední den si každý na vlastní kůži vyzkoušel, jak složité bylo zničit některé viteály. Díky velkým vedrům, která nás po většinu tábora sužovala, sice nedošlo na všechny připravené hry, ale o to větší úspěch měly vodní hrátky a atrakce, jako byla táborová skluzavka nebo souboje o kouzelnickou duši, kterou představovala rukavice naplněná vodou. Vrcholem tábora pak byla oslava Harryho sedmnáctin, na kterou přijela i delegace z Francie. Na dvacet dětí z Vitry sur Seine i s doprovodem se zapojilo do táborového programu. Zahrály si společně s jednotlivými kolejami famfrpál, cestou k přehradě si vyzkoušely zajímavé atrakce a večer předvedly svá kouzla při skákání přes dvě točící se lana současně. Naše děti jim na oplátku předvedly, že také umí – velký úspěch mělo vystoupení

aerobiku. Ani deštivé přeháňky dokonce nezabránilly společnému posezení, hraní a zpívání u táboráku. Večer pak vyvrcholil oslavou Harryho 17. narozenin. V romantické atmosféře planoucích svíček dostal Harry obrovský dort, o který se samozřejmě se všemi rozdělil, a také Brumbálovu zlatonku, ve které se skrýval kouzelný kámen, jehož repliky čekaly i na všechny přítomné. Dlouhé loučení pak nebralo konce. Návštěvě z Francie tak bude kamínek připomínat jeden neobyčejný den, našim dětem pak kouzelné dva týdny.

Velké poděkování patří všem, kdo každoročně dávají svůj čas a své síly na přípravu programu a údržbu základny a kteří obětují dva týdny volna nebo své dovolené na vlastní realizaci tábora. Ať je jim i tento článek alespoň malým poděkováním za všechno, co pro děti nezištně dělají. Fotografie (nejen z táborů) i další informace o činnosti 27. pionýrské skupiny Kladno-Švermov lze najít na stránkách svermovacek.pionyr.cz.

Marie Zpěváková

Zapojte se do soutěže etapových her!

O letních prázdninách na mnoha pionýrských táborech odehrály velké příběhy a dobrodružství. Výpravy do historie, objevování neznámých míst, hledání pokladů, setkání s pohádkovými bytostmi...

Celotáborové hry nabízejí téměř nekonečné možnosti – podělte se o tu vaši, přihlaste ji do pionýrské soutěže etapových her!

Bude-li úspěšná, můžete získat finanční příspěvek a vaše hra poslouží jako metodický materiál pro letní činnost v Pionýru.

Uzávěrka soutěže je 31. 12. 2010. Více informací na cetek.pionyr.cz.

Aktuality v Klíčení

klíčení
ROSTEME S DĚTMI

Tímto číslem se rozběhl další ročník Mozaiky a s ním i tradiční okénko informací o průběhu realizace projektu Klíčení. Přestože nám právě skončily prázdniny, tak lidé zapojení do Klíčení v tomto období rozhodně nezaháleli. V červnu byla nastartována druhá část projektu, tzv. Klíčová aktivita 02 – Sběr dat. Proběhly čtyři informační semináře pro realizátory sběru dat, tzv. tazatele. Tyto semináře se konaly v Ústí nad Labem, Plzni, Kroměříži a také v Praze. Všude jsme se sešli v poměrně hojném počtu lidí zapálených pomoci realizovat tuto část projektu. Sběr dat končí tento měsíc, ale již na počátku letních prázdnin se začaly vracet vyplněné dotazníky.

Červen byl také měsícem zpracování 1. monitorovací zprávy projektu Klíčení. Jedná se o vpravdě oficiální dokument, který podrobně popisuje všechny kroky, které byly v počáteční části, tj. prvních třech měsících projektu, realizovány. Nakonec se všechny dokumenty podařilo bez větších neshod zkompletovat a doručit do správných rukou na MŠMT.

Během prázdnin byla také dohodnuta propagační spolupráce „Klíčení“ se šéfredaktorem časopisu Archa prostřednictvím informativních článků, které v tomto periodiku budou vycházet. V návaznosti na to budou uvedené články také publikovány na internetovém portálu www.adam.cz.

Co tedy bude následovat, až skončí sběr dat?

Návaznou etapou je tzv. Klíčová aktivita 03 – Příprava modulů vzdělávacího programu. Jedná se o důležitou činnost, na jejímž konci budou připraveny čtyři kompletní vzdělávací moduly pro jednotlivé věkové kategorie využitelné v prostředí neformálního vzdělávání k ověřovací fázi.

Kým a jak bude tato aktivita realizována?

Aktivita bude realizována prostřednictvím odborných týmů, které budou vycházet z výsledků sběru dat. Jednotlivé moduly budou zpracovány jak ve formě metodického materiálu pro vedoucí, tak i ve formě určené přímo pro účastníky programu (pracovní sešity, pracovní listy apod.) v podobě a formě odpovídající příslušné věkové kategorii. Čeká nás tedy náročné období. Vzhůru do toho!

Jakub Štáška
organizační tajemník projektu Klíčení

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Přijďte, budete v suchu!

5. srpna byla dokončena rekonstrukce poslední části střechy na objektu Espero Rejdice. Objekt je již půl roku plně funkční a je k dispozici po celý rok pro pionýrské kolektivy.

espero.pionyr.cz

Kutil volá o pomoc

Pro zajištění provozuschopnosti našeho krámu by se nám hodila převodovka a zadní náprava ze Škody (TAZ) 1203. Čím blíže ku Praze, tím lépe. kontakt: Ivan Rein 606 239 605, 63.pssosna@seznam.cz

Aktuálně ze stánku Mozaika!

Nyní jsou v prodeji velmi pěkné nové pionýrské šanony formátu A4 (cena 40 bodů).

Také upozorňujeme na možnost zakoupit si nová trička zn. Pionýr Fashion! „Vlaštovka“ s krátkým rukávem v dámské a pánském provedení (cena 160 Kč) a „Horal“ s dlouhým rukávem v dámském a pánském provedení (cena 200 Kč).

Kontakt: objednavky@pionyr.cz

Nedejte se zaskočit!

Někteří z vás se již jistě setkali s dotazy od červenajících se dětí, nebo naopak se zcela samozřejmě pronesenými větami, ze kterých se chtělo červenat vám. Vedoucí oddílů představují pro děti mnoho různých rolí. Jsou autoritou, starším kamarádem, vzorem a také zdrojem odpovědí na spoustu otázek, na některé z nichž se třeba neodvážejí zeptat rodičů.

Ať už jste se s otázkami a narážkami na téma sex u dětí setkali, nebo vás to teprve čeká, věříme, že se shodneme na jednom – je lepší být připraven a nedat se zaskočit.

Odkud vítr vane

Ani redakci Mozaiky neminula mediální přestřelka, která proběhla kolem příručky pro vyučování sexuální výchovy, vydané Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Protože toto téma se naší činnosti také dotýká, a vedoucí v oddílech či na táborech musí často řešit všemožné citlivé situace, seznámili jsme se s publikací blíže. Po jejím přečtení jsme se rozhodli ji využít jako inspiraci a zdroj informací, protože je zpracována odborně a přehledně (i když si uvědomujeme, že názory na tuto oblast se mohou značně různit). Jsou v ní rozpracovány různé tematické okruhy, obohacené o přehledy pojmů a také různé mýty, jež mezi dětmi kolují – i na ně je třeba umět reagovat.

V průběhu ročníku postupně uveřejníme několik ožehavých témat, na něž může s dětmi přijít řeč. V každém pokračování bude také přehled pojmů a několik zmíněných mýtů i jejich uvedení na pravou míru. Tentokrát začneme s médií, především internetem a jedním nepříliš známým novým pojmem Grooming – dnes si ho jen stručně vyložíme, v příštím čísle bude podrobněji představen.

A jako je to se vším v Mozaice – máte-li sami nějaký příběh, který by do tohoto seriálu zapadal, sem s ním!

Internet

Osvojení si práce s počítačem, pronikání do nových informačních technologií, začlenění se do sociálních sítí, to vše přináší dítěti nové možnosti poznání a vzdělávání. Dnešní generace dětí bývá někdy po právu nazývána „počítačovou generací“. Termíny jako blog, P2P sítě, profil, skype, ICQ, facebook jsou běžnou součástí jejich slovníku. Přes všechnu jejich IT zdatnost musíme mít stále na paměti, že pořád zůstávají dětmi. Děti se svou laskavostí, přílišnou důvěrou, bezelstností, naivitou, nesprávným vyhodnocením rizik a neopatrností.

Internet je ve spojitosti s mravnostní trestnou činností chápán většinou veřejností především jako prostředek

šíření pornografie, a to také té nejzávažnější – dětské pornografie. Vývoj posledních několika let však do práce orgánů činných v trestním řízení přinesl jiný – neméně závažný problém...

Grooming – označuje v kybernetickém světě plánované chování pachatele, jehož smyslem je prostřednictvím navození vztahu důvěry a přátelství vylákat dítě na schůzku a sexuálně ho zneužít. V příštím čísle najdete další podrobnosti.

Pojmy

Blog je webová (internetová) aplikace, většinou obsahuje příspěvky jednoho editora na jedné webové stránce. Tyto blogy, někdy nazývané také weblogy, tvoří nesmírně široké a diferencované pole, a pokusy o přesnou definici bývají neúspěšné. Spektrum rozsahu publikovaných informací sahá od osobních „deníčků“ po oficiální zpravodajství firem či sdělovacích prostředků.

Do blogu může přispívat jediný autor, stejně tak i menší skupinka přátel nebo široká komunita.

Mnoho blogů umožňuje přidávat komentáře k jednotlivým příspěvkům. I v prostředí českého Internetu je mnoho služeb, které umožňují komukoliv založit si vlastní blog rychle a velmi jednoduše.

Chat je krátká komunikace nebo rozhovor dvou či více osob prostřednictvím informačních technologií. Uskutečňuje se vždy v reálném čase. Často se při chatu komunikuje formou psaného textu, nicméně dnes není problém vést komunikaci přes zvukové zařízení a videokameru. Nejčastější variantou chatu je služba známá jako...

Instant messaging (IM) Tato služba v různých podobách a formách (skype,

ICQ, jabber...) umožňuje svým uživatelům sledovat, kteří jejich přátelé jsou právě připojeni, a dle potřeby jim posílat zprávy, chatovat, přeposílat soubory mezi uživateli a jinak komunikovat.

Mýty

Moje dítě by na schůzku s někým, koho zná pouze přes internet, nikdy nešlo.

Bohužel v tomto se mnoho rodičů zcela mýlí. Výzkumy různých organizací, které se zabývají chováním dětí na internetu, ale i naše vlastní poznatky jednoznačně říkají, že rodičům by se dítě se schůzkou tohoto druhu svěřílo až na posledním místě.

Dále z těchto výzkumů vyplývá, že mnoho dospívajících dětí (12–15 let) je bez zábran ochotno takovou schůzku uskutečnit nebo ji již uskutečnilo.

Internet je anonymní, nikdo nemůže zjistit, kdo jsem, když o sobě nebudu uvádět pravdivé údaje.

Jde o mýtus, který je hluboce zakořeněn především mezi náctiletými uživateli internetových služeb. Internetové služby jsou službami elektronickými a v tomto světě každá činnost zanechává určité digitální stopy, které je možné následně analyzovat.

Nicméně dostat se k těmto digitálním stopám je pro běžného uživatele přinejmenším velmi obtížné.

Poskytovatelé připojení a provozovatelé internetových služeb mají zákonnou povinnost předat na vyžádání bezpečnostním složkám státu (vč. Policie ČR) veškeré protokoly, data či jiné informace, které mohou vést k jednoznačnému určení totožnosti uživatele.

Zdroj: Sexuální výchova – vybraná témata, zpracoval kolektiv autorů:

MUDr. Hanka Fífková, Mgr. Miroslav Hricz, Mgr. Lucie Jarkovská, PaedDr. Lenka Kubrichtová, Mgr. Jan Machuta, Mgr. Vladimíra Neklapilová, PaedDr. Pavel Petrnošek, Mgr. Václav Písecký, Mgr. Peter Porubský, MUDr. Ivo Procházka, CSc., Mgr. Monika Sopková, Doc. MUDr. Vít Unzeitig, CSc., MUDr. Radim Uzel, CSc., Mgr. Michaela Veselá. Vydalo Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy ve spolupráci s VÚP v Praze.

Kolik stojí práce pro oddíl a skupinu?

Pionýrské rodinné stříbro: „Nesmrtelné“ oddíly II/1

„Nesmrtelné“, tedy mnoho let fungující oddíly a PS jsou i nyní rodinným stříbrem Pionýra. V minulém ročníku jsme se věnovali základům teorie i praxe těchto zpravidla malých sociálních skupin. Letos se chceme obrátit alespoň k některým z nich, a hlavně k jejich zkušenostem, úspěchům a problémům, které dokázaly řešit. Toto pokračování vyvolal vlastně ohlas Tonyho, vedoucího jednoho z takových oddílů, na naše články z minulého roku.

120 000 za rok?

Napsal nám: „Spočítal jsem si průměrné náklady na práci v oddíle za jeden rok. Vyšlo mi tohle: Moje účast na akcích – ročně osm výprav po 100 Kč = 800 Kč. Letní a zimní tábor 500 + 300 Kč, velikonoční kvalifikační kurz instruktorů, kde taky něco vedu, 500 Kč, stavba tábora 300 Kč, členský příspěvek 400 Kč, 1-2 brigády na naší táborové základně celkem cca 400 Kč. Takže to dává 3 200 jen za akce oddílu a skupiny. Dál platím ročně cca 2 000 za telefon a 2 000 za náplně do tiskárny. Skromným odhadem 7 000 Kč za rok jsou jen přímé náklady. Zamyslel jsem se i nad nepřímými náklady (čili ušlým ziskem – ekonomové prominou) – prací pro děti trávené v průměru asi 20 hodin týdně (schůzky, výpravy, porady, vedení, tábory, příprava akcí, komunikace, administrativa...). Což je poloviční úvazek, při průměrném platu cca 10 000 Kč za měsíc, 120 000 za rok. Činnost je tak pro mě tedy vysoce finančně ztrátová a tím pádem nejspíš dlouhodobě neudržitelná. Nepočítám stres, únavu, všechny hloupé výmluvy od dětí, rodičů a vedoucích a další nepříjemné věci...“

Uvedme ještě, že Tony si nepřeje být jmenován a nechce, abychom uváděli nějaká přesnější data o jeho skupině a oddíle (kromě toho, že oddíl vznikl v roce 1970, je mu 25 let, je vysokoškolák a sám v oddíle a PS prožil 14 let). Respektujme to, problém, jemuž se věnuje on i jeho skupina je natolik vážný, že stojí za to zachovat i žádanou anonymitu. A jistě vyzvat k zamyšlení i další...

Referendum

Nebyl problém Tonyho a jeho partu kontaktovat osobně. Možná někoho Tonyho „vyúčtování“ i udiví, ale jak jsme zjistili, v této skupině (a jistě nejen zde) je prostě tradicí, že při činnosti s dětmi určitý poplatek platí i vedoucí a instruktoři, případně i další pomocníci. Základem obvykle bývá stravovací jednotka.

Ukázalo se, že mezi vedoucími a instruktory zde nedávno proběhlo i něco na způsob internetového referenda. Vypuklo, když dva vedoucí navrhli, aby za kvalitní vedení oddílu, tábora nebo důležité akce mohli zodpovědní funkcionáři dostat i nějakou finanční odměnu. Nanejvýš tak tisícovku, nebo aspoň pár stovek. Ze třicátky oslovených se vyjádřila třetina, ale jen dva se přimluvíli za hledání cest k nějakému způsobu takového finančního ocenění.

Většina peníze odmítla, mimo jiné i proto, že je to vlastně baví. Část se ale vyjádřila v tom smyslu, že by se možná měly hledat cesty ke snížení finančních nákladů na osobní činnost vedoucích a instruktorů. O požadavcích grantů na finanční odměny za činnost všeho druhu nikdo neuvažoval (jak někteří naznačili – i vzhledem k ekonomické krizi, „když stejně není šance“).

Podle převažujícího názoru se musí prostředky z veřejných zdrojů investovat do zkvalitňování činnosti s dětmi. Většina také odmítla zvyšování poplatků dětských účastníků všech výletů, výprav i táborů s obavou, že by to vedlo k úbytku členů.

Dodejme ještě: převážná většina dospělých studujících nečerpá peníze jen od rodičů. Dovedou si najít nejrůznější „přívýdečky“. Někteří se podílejí na průběhu známého pražského festivalu „Jeden svět“, jiní na brigádách vydělávají po večerech a víkendech na úklidu v kancelářích a provozovnách různých firem. Ti zaměstnaní pak pochopitelně ve svých soukromých i rodinných rozpočtech prostě počítají s tím, že práce s dětmi také něco stojí.

K nejčastějším návrhům na řešení patřilo hledání sponzorů mezi rodiči, bývalými členy i mimo sdružení, z jejichž darů by bylo možné snižovat

náklady na materiál, stravování, dopravu i ceny za různé soutěže. Nějakému užitečnému věcnému daru, který by se třeba hodil i pro činnost v oddíle, by se také bránil málokdo. Jak se také ukázalo, dovedou se tu mladí lidé věnovat i dalším koníčkům. Někteří „horolezení“, jiní rekreační cyklistice, jejich menší kamarádské party si zajdou společně zaplavat, zatančit, ale třeba i na pivko. Scházejí se často, vlastně skoro pořád i mimo „pionýrské aktivity“. Ale vlastně tak i potvrzují teoretické rysy správné malé sociální skupiny: společné zájmy a pevné a časté vzájemné vztahy.

Ozvěte se!

Víme o oddílech a skupinách, které vznikaly již v 50. letech minulého století.

S pomocí webů PS se daří najít i kolektivy, které vznikaly v samostatném Pionýru v letech 1968-70 i ty, které navázaly na svou předchozí přitažlivou a úspěšnou činnost po obnovení Pionýra v roce 1990.

Některé jsme připomenuli v minulém ročníku, další kontaktujeme, o některých možná ještě nevíme. Ozvěte se! Nejen nás může zajímat vaše historie, tradice a úspěchy, ale i starosti a problémy, nad nimiž jste zvítězili.

Co bude za rok?

„Na konci letošního tábora jsem všem oznámil, že za rok s funkcí oddíla končím,“ řekl nám Tony. „Příští tábor ještě povedu, ale čekají mě pak státnice na vysoké, budu si muset hledat i nějaké uplatnění v profesi... V oddíle chci zůstat a rád pomůžu v čemkoliv...“ A kdo ho nahradí?

„Všichni z vedení, i instruktoři, jsou v oddíle deset i víc let. Většina má už i kvalifikaci oddíla, vedoucího tábora, zdravotníka... Předat to někomu by neměl být problém, i když...“, zamyslel se Tony a dodal: „Já věřím, že se někdo z nás najde, všichni přece víme, oč běží, a zazdíť po čtyřiceti letech oddíl, který nám všem hodně dal, ne, to nejde...“

Karel Krtička

Ilustrační foto: archiv Pionýra

Einsteinova tajemná ulice

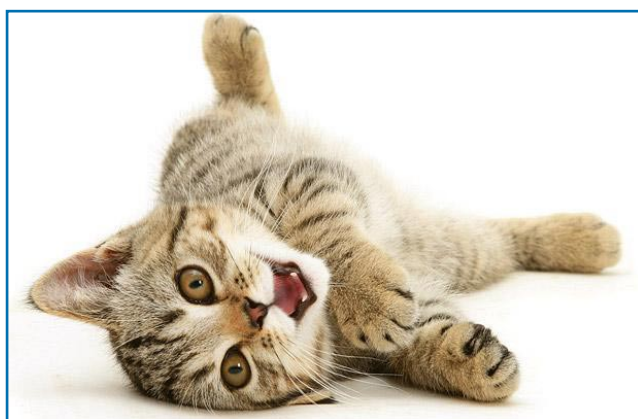
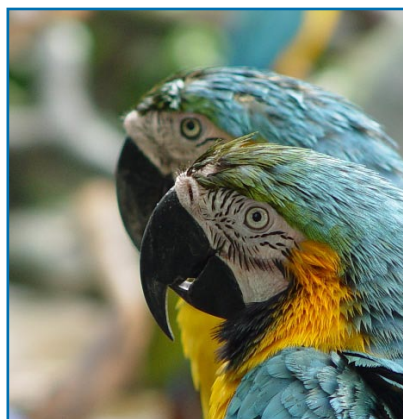
Albert Einstein, jako tvůrce tohoto kvízu, tvrdil, že 98% lidí jej nevyřeší (možná to bylo i naopak). Jak jste na tom vy? S obdobnými hádankami jste se patrně již setkali. Jsou určeny pro starší děti či dospělé, kteří jsou již schopni logicky kombinovat. Mohou být i součástí programu na víkendových akcích či táborech. Počítejte, že budete řešení hledat až 60 minut.

Fakta:

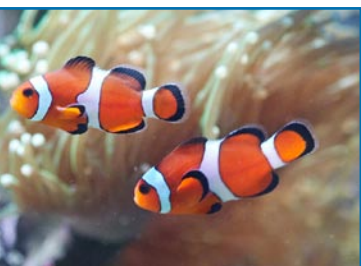
1. Je pět domů, z nichž každý má jinou barvu.
2. V každém domě žije jeden člověk, který pochází z jiného státu.
3. Každý z majitelů pije nápoj, kouří jeden druh cigaret a chová jedno zvíře.
4. Žádný z nich nepije stejný nápoj, nekouří stejný druh cigaret a nechová stejné zvíře.

Otázka zní: Kdo chová rybičky?

Nápověda:

1. Brit bydlí v červeném domě.
2. Švéd chová psa.
3. Dán pije čaj.
4. Zelený dům stojí hned nalevo od bílého.
5. Majitel zeleného domu pije kávu.
6. Ten, kdo kouří Pall Mall, chová ptáka.
7. Majitel žlutého domu kouří Dunhill.
8. Ten, kdo bydlí uprostřed řady domů, pije mléko.
9. Nor bydlí v prvním domě.
10. Ten, kdo kouří Blend, bydlí vedle toho, kdo chová kočku.
11. Ten, kdo chová koně, bydlí vedle toho, kdo kouří Dunhill.
12. Ten, kdo kouří Blue Master, pije pivo.
13. Němec kouří Prince.
14. Nor bydlí vedle modrého domu.
15. Ten, kdo kouří Blend, má souseda, který pije vodu.

Řešení: Rybičky chová Němec. Také kouří Prince. Také kouří Blend, má souseda, který pije vodu. Ten, kdo bydlí uprostřed řady domů, pije kávu a bydlí v zeleném domě, který je čtvrtý zleva.

Kaleidoskop

1. 9. 1310 sňatek Jana Lucemburského a Elišky Přemyslovny – nástup Lucemburků na český trůn.
 1. 9. 1600 zemřel Tadeáš Hájek z Hájku, hvězdář, přírodovědec a lékař (nar. 1. 10. 1525).
 2. 9. 1910 zemřel Henri Rousseau, francouzský malíř (nar. 21. května 1844).
 4. 9. 1890 vltavská stoletá voda pobořila pražský Karlův most a dorazila až na Staroměstské náměstí.
 5. 9. 1940 se narodila krásná Raquel Welch, americká herečka.
 9. 9. 1960 se narodil Hugh Grant, britský herec (Čtyři svatby jeden pohřeb, Notting Hill...).
 12. 9. 490 př. n. l. – athénské vojsko posílené jednotkami Platajských v bitvě u Marathonu porazilo invazní jednotky perské říše.
 15. 9. 1950 byla zahájena Korejská válka: Americké jednotky pod vedením generála Douglase MacArthura uskutečnily vyloďení u jihokorejského přímořského města Inčchon.
 16. 9. 1940 se narodil Petr Čepek, herec (zemř. 20. 9. 1994).
 17. 9. 1910 se narodil František Hrubín, český spisovatel (zemř. 1. 3. 1971).
 22. 9. 1950 se narodil Goran Bregović, romský hudebník, mj. autor filmové hudby k filmům režiséra Kusturici, ale i k filmu Královna Margot, pravidelně vystupuje i v Praze – naposledy v létě na Vltavě.
 26. 9. 1960 se uskutečnila vůbec první televizní debata kandidátů na úřad prezidenta Spojených států mezi J.F. Kennedym a R. Nixonem v Chicagu.
 26. 9. 1650 na Staroměstském náměstí v Praze byl vztyčen mariánský sloup, 30. 9. 1650 byla na jeho vrcholku umístěna socha Panny Marie, sloup byl stržen 3. 11. 1918.
 28. 9. 995 vyvraždění Slavníkovců na Libici, nastolení vlády Přemyslovců.
 29. 9. 1890 se narodil Alois Eliáš, český generál a předseda protektorátní vlády (zemř. 19. 6. 1942) – Jako předseda protektorátní vlády se přes navenek projevovanou loajalitu s nacistickým režimem podílel na formování domácího protiněmeckého odboje. Po příchodu R. Heydricha do protektorátu je zatčen a v období tzv. heydrichiády popraven zastřelením (19. 6. 1942).

PET lahve vítězí

Minerálku do skla plní poslední firma v ČR. Minerálka ve skleněné lahvi, kdysi jeden z nejrozšířenějších nápojů, se stává nedostatkovým zbožím. Tradiční „sedmičkovou“ láhev ze skla vytlačuje láhev z umělé hmoty. V současnosti už je v republice jen pár výrobců, kteří stácejí minerálky do skleněných lahví, např. Hanácká Kyselka. Firma slibuje, že skleněné lahve zatím opustit nehodlá, ačkoli teď doplatila na to, že se od srpna snížila záloha na tento typ lahví ze tří korun na jednu.

Ženy prožívají bolest jinak než muži

Prudké bolesti – především migrény – prožívají ženy intenzivněji, ale zároveň poněkud jinak než muži. Takový závěr svého dlouholetého výzkumu představil americký lékařský tým. Výzkum se zabýval právě rozdíly ve vnímání bolesti mezi muži a ženami. Chronické bolesti postihují ženy v průměru o padesát procent častěji než muže. Zatímco muži se prý obvykle soustředí jen na čistě fyzický aspekt bolesti, kterou trpí, ženy vše vnímají více „emocionálně“. Výzkum nicméně nezjistil, že by existovaly mezi oběma pohlavími podstatné rozdíly v reakcích na léky, podávané na utišení bolesti. Lékaři dělí bolest na akutní a chronickou. Zatímco akutní bolest stejně jako horečka upozorní na to, že v těle není něco v pořádku, chronická bolest je sama o sobě nemocí a musí se léčit. Chronická bolest je údajně lépe léčitelná u mužů a trvá u nich kratší dobu.

Rubikova kostka na dvacet tahů

Američtí vědci nyní podrobili matematické analýze miliony kombinací, které hračka nabízí. A přišli s převratným tvrzením: všechny kombinace Rubikovy kostky se dají vyřešit do 20 tahů. Podle vědců stačí 20 tahů ke složení kostky, ať jsou jednotlivé kostičky zpráhazeny jakkoli. Pokud jsou poskládány méně složitě, počet tahů k vyřešení hlavolamu se logicky snižuje. Kostka, kterou v roce 1974 vytvořil maďarský vynálezce Erno Rubik, se skládá z 26 dílků. První, kdo se snažil najít nejmenší počet tahů k vyřešení jakékoli kombinace, byl anglický matematik Morwen Thistlethwaite, který v roce 1981 přišel s číslem 52. V roce 1992 se matematikům podařilo jej snížit na 42 a od roku 2008 bylo za řešení složitějšího matematického problému považováno číslo 22.

Hrob gladiátorů

Britští archeologové věří, že se jim podařilo najít zřejmě nejzachovalejší pohřebiště starořímských gladiátorů na světě. Poblíž Yorku na severu Anglie našli kosterní pozůstatky osmdesáti lidí. Na jejich kostech jsou patrné obrovské šrámy z boje i kousnutí od velkých šelem – tygra, lva či medvěda. Většina těl má useknuté hlavy. Domněnku, že nešlo o pouhé vojáky, dokládá fakt, že většina koster je silnějších a vyšších, než v té době byli průměrní Římané. Fakt, že jsou těla bezhlavá, zas vyvrací předpoklad, že mohlo jít o etnickou skupinu, kterou Římané povraždili.

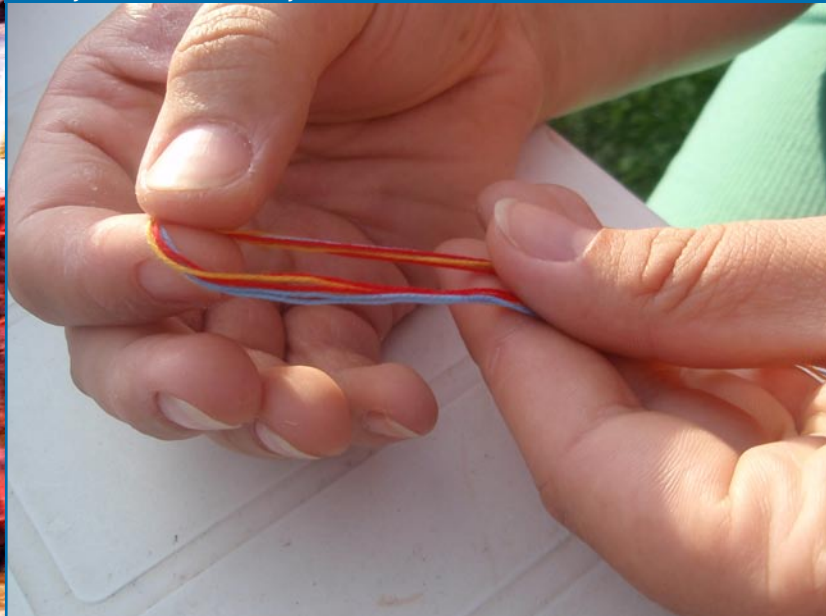
Jistě jste o prázdninách potkali spousty nových kamarádů. Jedním z nejlepších a nejčastějších symbolů přátelství a zároveň i dárků pro kamarády jsou náramky přátelství. Tlapky je vyráběly již na táboře a vám je přinášíme jako vzpomínku na prázdniny.

Materiál: bavlnky (kousky staré vlny).
Pomůcky: spínací špendlík, nůžky.

Za Pionýrskou skupinu Údolí slunce, Hamry nad Sázavou vám hodně kamarádů přeje PIMPA a Tlapky

4. Pomocí očka a spínacího špendlíku si bavlnky zajistíte k podkladu. Třeba teplákům na koleni.
5. Výroba náramku je velmi jednoduchá. Jde jen o základní drhací uzlík, který se stále opakuje. Drhací uzlík uděláte přetočením jedné bavlnky vrchem přes ostatní a jejím provlečením spodem mezi ní samotnou a ostatními.

1. Vyberte si z bavlnek 2 – 4 barvy, které se vám líbí a zároveň se k sobě hodí.
2. Z každé z nich si odstříhnete asi 2 m.
3. Všechny bavlnky srovnajte k sobě, přeložte na půl a v místě přehybu zajistíte uzlem, tak aby vzniklo očko.

6. Uzlík utáhneme tak, aby sklouznutím po ostatních sjel až k předchozímu uzlu.
7. Chceme-li změnit barvu, jednoduše začneme vázat jinou bavlnkou a uzlíkujeme až vznikne potřebná délka náramku.
8. Na konec svážeme všechny zbylé konce společným uzlem, jako na začátku. Nezapomeňte si nechat dost dlouhé konce na zavázání náramku na ruku.

